

סמל בר-מאיר יוסף

2304125

בן חיה ויצחק

נולד ב- ט"ו שבט תשי"ז 16.1.1957

התגייס לצה"ל בנובמבר 1976

שרת בגדוד "גדעון" (13)

נפל ב- כ' ניסן תשל"ט 16.4.1979

בהתקלות עם מחבלים.

בר-מאיר, יוסף

בן יצחק וחיה. נולד ביום ט"ו בשבט תשי"ז (16.1.1957) באפיקים. למד בבית-הספר היסודי שבאפיקים ובבית-הספר התיכון 'בית-ירח' שבקיבוץ כנרת. יוסף הצטיין מאוד בלימודים והיה מעורה בחיי החברה שבקיבוץ. בשהיה בכיתה י"ב, שימש כמזכיר החברה הצעירה של הקיבוץ, המורכבת מלומדי 'תיכון', והצליח מאוד בתפקיד זה. הוא היה מתימטיקאי מבריק, ועבודת-הגמר שלו בכיתה י"ב

היתה בנושא 'גופים קמורים במישור', עבודה שהשתרעה על 84 עמודים ושזכתה לציון הגבוה — 9+ על-ידי הבוחן שלו — פרופסור למתימטיקה בטכניון שבחיפה. אחרי שגמר את לימודיו התיכוניים היה חבר בנרעין של תנועת 'עודד' בצידה שלומי ורכש לו בעירת-הפיתוח הזאת הרבה ידדים בין חניכיה שהעריצו אותו.

יוסף גויס לצה"ל בתחילת נובמבר 1976 והתחיל את שירותו במסגרת חיל-הרגלים. סיים קורס-צניחה, קורס-מ"כים והתחיל נושא בתפקיד-פיקוד שונים ביחידות השדה. ליחידתו האחרונה הגיע לאחר שירות ממושך ביחידת-סיוור מעולה. בחוות-דעת מפקדיו עליו צוין: "איש-מקצוע מעולה. מפקד מעולה, בעל כושר ניסיון קרבי רב. נערץ על חייליו משום שהיה צנוע, נעים-הליכות ונוח לבריות." ביום כ' בניסן תשל"ט (16.4.1979) השתתף יוסף במארב נגד מחבלים באזור זרעית בגבול הלבנון. בקרב שהתפתח עם המחבלים נפל יוסף והוא בן עשרים-ושתיים. הובא למנוחת-עולמים בקיבוץ אפיקים. לאחר נופלו הועלה לדרגת סמל-ראשון. השאיר אחריו הורים, אחים ואחיות.

במכתב-תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקד-היחידה: "יוסי הגיע ליחידתי מיחידת-סיוור מעולה ולא היה לי צל של ספק שיתבלט בכל תפקיד שיוטל עליו לאוד ניסיונו הקרבי העשיר ולאור ההערכות שקיבל ממפקדיו בעבר. יוסי אכן השתלב חיש מהר ביחידה; התאהב ממש בחיילים והפך עד-מהרה לדמות מרכזית בפלוגה, דמות למופת כאדם וכלוחם. דמותו תמשיך ללוות אותנו, ולאודה נלך ונחנך את הבאים אחרינו."

הוריו תרמו לזכרו סכום כסף לשם הוצאת נושא היהדות בספריית המכללה האזורית שבעמק הירדן, שהיא שלוחה של אוניברסיטת בר-אילן.

הלחימה ב"פיגועי-מיקוח" של המחבלים (1974-1975)

בארבעת מקרים של "פיגועי-מיקוח" של לחימה קשה, מסובכת, מורכבת ומסוכנת נטלו חלק לוחמי גולני בשנים 1974-1975. חקרב הראשון תתחולל בקרית-שמונה ב'1 באפריל 1974, כאשר שלושה מחבלים השתלטו על שני בתים בעיר, חרגו 16 אזרחים ופצעו 12. עד אשר כוח של לוחמי סיירת גולני חרג אותם כשהוא מאבד שני הרוגים ושני פצועים, בקרב השני פעלו לוחמי ה"נמר חמעופף" נגד שלושה מחבלים שהשתלטו על בית מגורים בנחדיה ב'23 ביוני 1974 ורצחו אם עם שני ילדיה. גם קרב זה הסתיים בהריגת המחבלים כאשר לכוחותינו חיו חרוג אחד וחמישה פצועים. ב'19 בנובמבר 1974 חרג לוחמי גולני ללא נפגעים שלושה מחבלים שהשתלטו על בית מגורים בבית-שאן. ארבעה אזרחים נחרגו ועשרים נפצעו, מרבית הפצועים בעת קפיצת מן הבניין. ב'15 ביוני 1975 חדרו ארבעה מחבלים לבית מגורים בכפר-יזבל, חרגו שני אזרחים ופצעו שלושה. בפריצה של לוחמי ה"סיירת" נחרגו ארבעת המחבלים. חייל אחד נחרג, ושלושה נפצעו. במקביל למאבק המתמשך במחבלים חופעלה מינואר 1976 "מדיניות הגדר הטובה" למען תושבי המובלעות הנוצריות בדרום לבנון.

בין מבצע ליטאני ומבצע "שלום הגליל" (1978-1982)

בארבע השנים המפרידות בין "מבצע ליטאני" (מרס עד יוני 1978) ובין מבצע "שלום הגליל" (יוני עד ספטמבר 1982), נמשך המאבק הצבאי בארגוני המחבלים, וחיילי חטיבת גולני השתתפו יחד עם כוחות רבים אחרים בהגנה על גבול הצפון ועל יישובי הגליל. ארבעה מפקדים פיקדו על החטיבה באותן ארבע שנים: אל"מ אמיד ראובני (1977-1978), אל"מ דוד כץ (1978-1980), אל"מ אילן בידן (1980-1981) ואל"מ ארוזין לביא (1981-1982). היו אלו ארבע שנים של פעילות "שגרתית", "תעסוקה מבצעית", "אהזקת קו", ובטי"ש בין אימון לאימון. לצד עשרות פעולות-מנע, חדירות, מארבים ו"סיוורים אלימים" שביצעו לוחמי הגדודים כנגד כוחות מחבלים בדרום-לבנון, חופעלו גם לוחמי הסיירת באירועי "פיגועי-מיקוח": הראשון ב'13 בינואר 1979, בו חוסלה חוליית מחבלים בבית ההבראה ליד מעלות, והשני ב'7 באפריל 1980, כאשר חוליה של חמישה מחבלים חדרה לפעוטון של קיבוץ משגב-עם. בקרב עם המחבלים נפל חייל גולני, ומזכיר הקיבוץ ואחד הפעוטות נהרגו. בקיץ 1981 הפגינו המחבלים כשלושה שבועות את "אצבע הגליל" ומערב הגליל במה שכונה אח"כ "מלחמת ההתשה הקטנה".

פעילות מבצעית

סריקת השטח

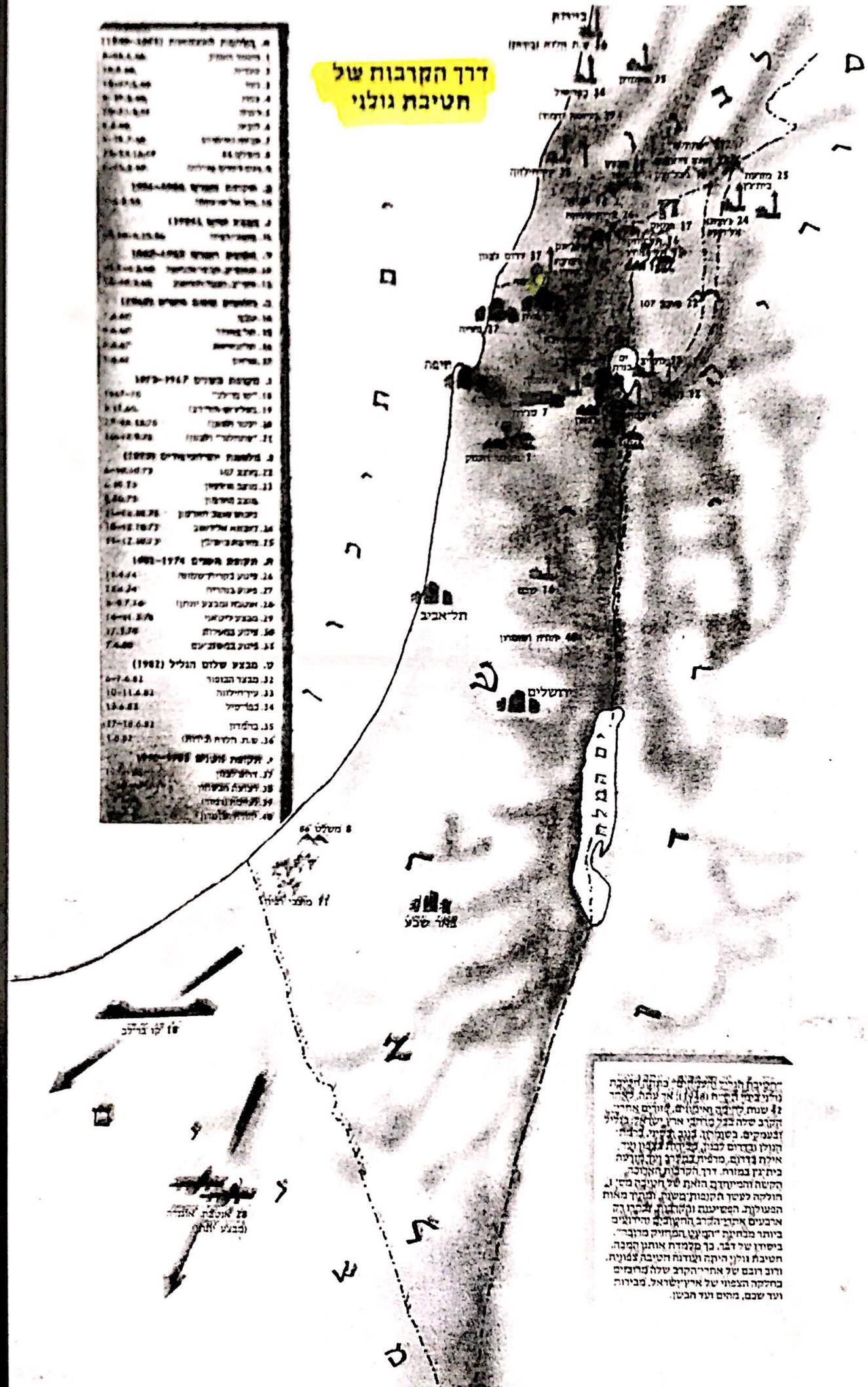

תצפית על לבנון

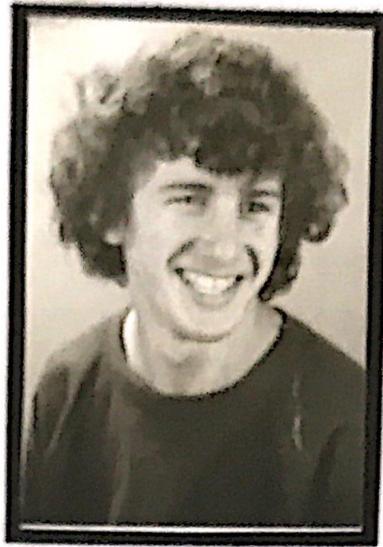
דרך הקרבות של חטיבת גולני

1. תקופת המנדט (1948-1949)	2. תקופת המנדט (1949-1950)	3. תקופת המנדט (1950-1951)	4. תקופת המנדט (1951-1952)	5. תקופת המנדט (1952-1953)	6. תקופת המנדט (1953-1954)	7. תקופת המנדט (1954-1955)	8. תקופת המנדט (1955-1956)	9. תקופת המנדט (1956-1957)	10. תקופת המנדט (1957-1958)	11. תקופת המנדט (1958-1959)	12. תקופת המנדט (1959-1960)	13. תקופת המנדט (1960-1961)	14. תקופת המנדט (1961-1962)	15. תקופת המנדט (1962-1963)	16. תקופת המנדט (1963-1964)	17. תקופת המנדט (1964-1965)	18. תקופת המנדט (1965-1966)	19. תקופת המנדט (1966-1967)	20. תקופת המנדט (1967-1968)	21. תקופת המנדט (1968-1969)	22. תקופת המנדט (1969-1970)	23. תקופת המנדט (1970-1971)	24. תקופת המנדט (1971-1972)	25. תקופת המנדט (1972-1973)	26. תקופת המנדט (1973-1974)	27. תקופת המנדט (1974-1975)	28. תקופת המנדט (1975-1976)	29. תקופת המנדט (1976-1977)	30. תקופת המנדט (1977-1978)	31. תקופת המנדט (1978-1979)	32. תקופת המנדט (1979-1980)	33. תקופת המנדט (1980-1981)	34. תקופת המנדט (1981-1982)	35. תקופת המנדט (1982-1983)	36. תקופת המנדט (1983-1984)	37. תקופת המנדט (1984-1985)	38. תקופת המנדט (1985-1986)	39. תקופת המנדט (1986-1987)	40. תקופת המנדט (1987-1988)
----------------------------	----------------------------	----------------------------	----------------------------	----------------------------	----------------------------	----------------------------	----------------------------	----------------------------	-----------------------------	-----------------------------	-----------------------------	-----------------------------	-----------------------------	-----------------------------	-----------------------------	-----------------------------	-----------------------------	-----------------------------	-----------------------------	-----------------------------	-----------------------------	-----------------------------	-----------------------------	-----------------------------	-----------------------------	-----------------------------	-----------------------------	-----------------------------	-----------------------------	-----------------------------	-----------------------------	-----------------------------	-----------------------------	-----------------------------	-----------------------------	-----------------------------	-----------------------------	-----------------------------	-----------------------------

הקרב היה בין חטיבת גולני לבין כוחות מצרים. החטיבה נכבדה על ידי מפקדה ומפקדיה. הקרב היה בין חטיבת גולני לבין כוחות מצרים. החטיבה נכבדה על ידי מפקדה ומפקדיה. הקרב היה בין חטיבת גולני לבין כוחות מצרים. החטיבה נכבדה על ידי מפקדה ומפקדיה.

מדינת ישראל

משרד הביטחון
אגף השיקום
המחלקה להנצחת החיילים

10 אוקטובר 02
חש"ר חשמ"ג

טל: 266274
כב/7/3346

לכבוד

מר בר-מאיר יצחק

קיבוץ אפיקים

דאר אפיקים 15148

מר בר-מאיר הנכבד,

אנו מאשרים בחודה קבלת עותק מעבודת-הגמר, כיחה י"ב,
של בנך יוסף ז"ל.

החומר יישמר בינתיים במחלקתנו. אם וכאשר יוחלט לפרסמו
נפנה אליך שנית לשם קבלת האישור.

בחודת ובכבוד רב,

רמח פלינט
הממונה על פעלי ההנצחות

11.10.88

58

מר ביהמ"ד ישיבת

ל.ל.

הצוין: אישור

1. אני מאשרים קבלת החומר - עבודת המעור

של בני יוסף ז"ל.

2. נאמר לי שאר המכונים לפני מלך חנוכה

האחר -

3. לפני מלך פתיחת האתר נמשך אשור

ולפניו את חדר הפכוון והתיקום, נוסף

חולש והתקן את כל הדואל.

בהרכה

מר מ"ס מוח
ע"פ סוף אישור

3

חברים כותבים לזכרו

לזכור

לזכור אותו לא צריך תמונות.

זקן מדובלל ופנים צוחקות, ישארו לנצח וטוב לב נדיר כל כך.

כולנו השתדלנו לעמוד בדרישות הגבוהות של הסלירה,

יוסי דרש מעצמו הרבה יותר.

כשכולנו התלוננו על אוכל גרוע, יוסי ראה בצלחת מעגל מופלא

עולם שלם של מרכזים ומשיקים.

ובשעות הלחוצות והעייפות כשכל אדם לעצמו דאג יוסי קודם כל

לכלל לצוות שאהב ושאהב אותו כל כך, משום שהיה תמיד מעבר

למריבות הקטנוניות השגרתיות, שגם חברים טובים נתפסים בהם תמיד.

אין ערך למילים, רק מי שהכירו יודע.

יוני גוטהילף

(נפל במלחמת של"ג)

בשלבי בניית הצורת , שלאחר הטירונות , רכשנו הווי צורת משלנו . את השעות החופשיות
היינו מבליים בספורי בדיחות וצחוק שאין לו מעצורים . יוסי זכור לי מתמיד - במרכז
החיבגה - מפתיע בציונות , באיזו בדיחה בסוף שתוכנה בד"כ פשוט וסתמי .
או ריקד ריקודי בטן בתחתונים עם אנדי - דבר שהיה מגלגל את כולנו בצחוק עד חנק .
בשלב מסוים תמיד היינו מגיעים לנרשא ההשקעה וטוב הלב של יוסי והבדיחות על הנרשא
היו הצרות , כך היזדמנו לו מספר כתובים כמו - יוסי בר- משקיע " יוסי בר-מ.ק. " ,
או פשוט יו-סססס (דגש חזק על הסמך ארוך וחזק - להבלטת ההשקעה) . יוסי התיחס
לבדיחות בצחוק ך ואף-אם הרכנסה מדי פעם נימה של לגלוג , ידעת והיה ברור לכולם-
בלי יוסי - הרבה דברים כאן לא זזים .

היום, לאחר של שנים שניכסו דרכיני חוגג אני בידע והנצחה
ומכאן להחלה בקיים טו"ב בה בל-תן כצורת אומר לעולם, עתה
אנשי א' העלומה אל הטב.

אומך בנימוז ארובת מכל אנשי הספד. היות הסמל האומן אנוני.
ענין תקנון צורה הכרמי יומך אך מיוז האית לאתר האיוז מיוז
מיומז. כולך אישיהם חזיעת נפש המשיכה אהבה וקום אכל הסאב
ואזילו אנוי טאני טיזוילי אצונז. כסח עני אנוי אנוז עז
אז מנרז לבנון.

אל המועדים הימים והשנה האחרונה שלך - היינו צי קובים
בגשת האחרונה שהיו ביה מיל המופז אל פסה בילינוי ימז בוונה
מארכ זמרוזן - לבז נפלה - גבוק.

אז צלב מגדלך אטארב בואפז לאלה 16.4.79 - אמה
ע ואלו רבעי מנפוז: "יחזק תושב מתקרב אלך סארה - אז
אל נופה אמה - ככך הלא עוז אלה הוציא את אומז אצלמרה
אנוי כנה אמה - שפורקת עם קבוצת מחבלים. הווי טבה
מחבב שמואל: אז צובי טבה פקה אמן טבני הוציא לקנה
מנה כטבה - טאויאוי אל-תן כסה. שני חיטש אנוז אלך טעלה
אל אלה אלך-הי מיומז גמנין.

באלי כפס שמי הגדום קחיו נש אהמיל גמנין - כצור
נצח אלגו - כעני אומז באבז וויא אל הטאיש טאני צסקה וטאמ
קול- נאבז טאומז כצור כ ענינה "אוי" אל יצתי גה צב אהמיל
כצוי נאמ מאנה אצמז טבבז אינוני אינוני, אכל אנוי כנה בקר
אנוני סוף ההקלה עם המוצאם חמטט אנוי אנה כצויים גמנין.
אז (צב יגז רצפי יב אומך יוסי.
בנוך הטא עצבי אהנוי אומך יוסי. אי שייך האיומז גמנין
אולי נשי ורצמי אנוני אטאכטני אומך טאנה אל אציל יטאול, ואסני
המיק טבזי אהבו אנוני כומי כמך.
מברז יבא יחקק

הקיץ , שהיה כל-כך מוצק ובטוח , כאילו ימשך לעולמים ,
מתערער לבגד עיבנו .

ופתאום שרם דבר לא בטוח עוד ופתאום אין במה להאחז
ובתחושה של מרעקה , שהכל נע ומתחלף ושרם דבר אינו באמת .
הכל זז ולא ישאר .
ככה זה בחיינו .

פתאום אינם יכולים להגן עלינו הבתיסקטנים שביבנו ,
אפילו לא בטוח אם הקיר , שליד המיטה יחזיק מעמד - בלעדיך .
זה בא עלינו כל-כך בבת אחת ופתאום - וזה פשוט מותיר אותנו
בברכים ואובדים .

יוסי : איפה אתה ? למה בעלמת , ככה , בטרם עת , בין חלום אחד
לאלפים בוספים , בין חיים צעירים לעתיד שאיבנו עוד .
ולרגע אני מבין יותר את האיש הצעיר ואת האיש המצלם ,
ואת האיש הכותב , שהוא מוכרח לקרוע קטע קטן מהנע והמתחלף
ולקבוע אותו במסגרת , לחרוט את הצליל או הכאב כדי לעשות ממנו -
בצח קטן .

וכך גם אנחנו -

כותבים - על מנת לשמור אותך .

ביבנו ,

בזכרונו ,

שהוא כנראה הדבר היחיד שבטוח לבצח .

עד מתי תאכל החרב
אלוהי המלחמות
עד מתי נשגה בחלומות
בואי נהיה וניתן להיות
בואי נחיה וניתן לחיות

אם רק תביני
רק תאמיני
זה לא בשמיים
הושיטי ידיים
אם...

אברהם היה אבינו
לא היית בן יחיד
זה קורה במשפחה תמיד
מי שפעם לחם יעיד
מלחמה אין בה שום עתיד

אם אם רק תביני
רק תאמיני
זה לא בשמיים
הושיטי ידיים

יש דרך נפתחת
בואי, בואי ביחד
זה לא בשמיים
הושיטי ידיים
אם

אז יגור זאב עם כבש
ונמר עם גדי ירבץ
ועבדאללה אז ישב עם כ"ץ
וזה אפשר עם קצת מאמץ
אף אחד לא יחטוף שבץ

אם אם רק תבינו
אם רק תאמינו
זה לא בשמיים
הושיטו ידיים

רציתי משוט לספר לך משחו
רק חשבתי שכולם רוצים לדעת או לשמוע
אז ככה...

קווים לדמותו

יוסף , בר - מאיר (יוסי)

יוסי התגייס לצה"ל בתחילת נובמבר 1976 ושירת ביחידה מובחרת, "סיירת גולני".
להוא סיים קורס צניחה וקורס מב"כ והחל נושא בחפקידי פיקוד שונים.
אליחידתו האחרונה הגיע אחרי שירות ממושך ב"סיירת". בחוות-דעת של מפקדו עליו
עצויו: "איש מקצוע מעולה, מפקד מעולה, בעל כושר וניסיון קרבי רב. נערץ על חייליו
מבהיותו צנוע, נעים הליכות נוח לבריות ודואג לאנשיו. כסיירת כינו אותו חבריו בכינוי
"יוסי המשקיע".

ביום כ' בניסן תשל"ט 16.4.1979 השתתף יוסי במארב ששמה יחידתו למחבלים, שהיו חודרים
עדר הגבול הצפוני. המארב התמקם בצד הלבנוני של הגבול מול מושב זרעית. חולית המחבלים,
ישמנתה ששה עלתה על המארב וחוסלה כולה, אבל לדאכון נפשינו נפל גם בננו, יוסי, מכדור שפגע
הבליבו בהסתערותו עליהם.

ואיש סיירת אחר: "יוסי, דמות מוזרה, מצחיקה, פשוטה, טהורה... יצאנו לניווט. נאלצנו לחצות
נחל סבוך עם פטל וקנה-סוף. יוסי לא היסס הרבה, פילס דרך... נעמד על ארבע וביקש
שנעבור עליו ולא וויתר, כרגיל, עלינו על גבו וקפצנו לצד השני...
יום אחד, אחרי שכבר פוזרנו לגדודים, פגשתי את יוסי, שאלתי אותו איך הוא מרגיש בגדוד,
השיב החיים קשים ופחות נוחים אבל העבודה יותר חשובה, הוא ראה בה אתגר לחנך את החברה
האלה להיות חיילים."

ומספר איש סיירת ששרת בצוות אחר: "...שמעתי שיש בחור בצוות השני, משקיעו, הן בעבודת
הצוות והן בתחזוקת הציוד וכד'. כשהיכתינו נוכחתי, כי הסיפורים הרבים עליו ועל מסירותו
אכן נכונים. ראיתי איך היה עובד על עצמו להתגבר על קשיים בדבריו "מחשך את עצמו".
לא בחופזה אלא בסבלנות רבה הגיע לרמות הגבוהות בקורסים ובאימונים השונים."

לדעתם כמה קשה לכתוב את השם יוסי ולהוסיף את ראשי התיבות ז"ל. הלוואי ששום איש מישראל לא יצטרך יותר להתנסות בכך.

עברו כמעט 7 שנים מאז נפל ואיני יכול לתפוס ששוב לא אראה אותו. אבל לכתוב חיילים מתוך הרבה סיבות חשובות באמת, אסור להשתמט מן החובה למרות הכאב.

יוסי נולד ליצחק והיה בט"ו בשבט תשי"ז 16.1.1957 בקיבוץ אפיקים. מיום הולדתו היינו נוהגים בכל שנה בט"ו בשבט לשתול עץ באמצעות קק"ל. ליגוננו הרב העץ האחרון נשתל לזכרו י"י המחלקה להנצחת החייל.

יוסי היה ילד סגור, ער, סקרן, רגיש ובעל דמיון עשיר במיוחד. בביה"ס היסודי, ובשתי הכיתות הראשונות בתיכון היה נחשב לתלמיד טוב. כעבודת גמר, בביה"ס היסודי באפיקים, כתב עבודה מקיפה מאוד על הנושא "מלחמת העולח השניה" - החזיתות נגד גרמניה באירופה ובאפריקה". הוא השקיע בעבודה זו הרבה מאוד. קרא המון על הנושא, שרטט הרבה מפות, אסף תמונות, קטעי עיתונים והוציא מתחת ידו עבודה, ממש מושלמת. כמה אנשי מקצוע בשטח זה התפלאו ממש שכתבו אותה מאוד. זו היתה התקופה שבה התעניין בהיסטוריה ובנושא השואה.

יוסי התחיל להתלבט ככל "בן-אדם" בשתי הכתות האחרונות י"א, י"ב בבית-הספר התיכון האזורי "בית-ירח". בלמדו בי"ב נטל על עצמו את התפקיד של מזכיר "החברה הצעירה" - התיכוניסטים באפיקים. יוסי הצליח מאוד בתפקידו זה, עקב היותו נוח מאוד לבריות, שאותן פשוט אהב. היה נכון לעזור לאחרים שהיו זקוקים לעזרה בכל מיני שטחים ובמיוחד במתן שעורי-עזר בלימודים במיוחד הרשים יוסי בדוגמא אישית.

הוא ניהל אורח-חיים צנוע מאוד, ובימים הפנויים מלימודים בתיכון עבד בחריצות בלתי-רגילה, הוא היה מסור טוטאלית למשימות שלקח על עצמו למלא.

בשתי הכתות העליונות של "בית-ירח" התגלה יוסי כמתמטיקאי, המקצוע הזה היה פופולארי במשפחה ועסקנו לעיתים בשטח זה. הוא עסק המתמטיקה רבות, וכשנעץ שיניו בבעיה קשה לא הירפה ממנה עור שפתרה, לעיתים פיתרון מקורי מאוד.

את עבודת הגמר בכיתה י"ב כתב, כמוכן, במקצוע זה. הוא בחר בנושא די קשה, שלא מלמדים אותו בתיכון: "גופים קמורים בשטח" (תאוריות). יוסי ראה במתמטיקה חלק מהקרירה שלו לעתיד, יחד עם הפיסיקה, שבה היה בקיא מאוד גם כן.

יוסי ראה במתמטיקה חלק בקרירה שלו בעתיד, יחד עם הפיסיקה שגם בה היה בקיא מאוד.

את שנת השירות שלו עשה בעיר הספר הגלילית-שלומי, במסגרת גרעין "עודד". גם שם הצליח מאוד והיה אהוב על חניכיו, שאותם הדריך בחינוך לערכים, ועזר להם בשעורי-עזר לאחר שעות הלימודים היה מוצא זמן גם לילדי שלומי הצעירים, להם היה מספר סיפורים שהמציא, והילדים היו מבקשים ממנו "יוסי, ספר לנו סיפור" ויוסי היה מספר.

יוסי היו לא מעט חברים, ידידים מבוגרי העיירה, שלמרבה הפלא מצא איתם שפה משותפת והבנה.

יוסי התגייס לצה"ל בתחילת נובמבר 1976 ושירת ביחידה מובחרת, "סלירת גולני".
הוא סיים קורס צניחה וקורס מב"כ והחל נושא בתפקידי פיקוד שונים.
ליחידתו האחרונה הגיע אחרי שירות ממושך ב"סלירת". בחוות-דעת של מפקדו עליו
צויין: "איש מקצוע מעולה, מפקד מעולה, בעל כושר וניסיון קרבי רב. נערץ על חייליו
בהיותו צנוע, נעים הליכות נוח לבריות ודואג לאנשיו. בסלירת כינו אותו חבריו בכינוי
"יוסי המשקיע".

ביום כ' בניסן תשל"ט 16.4.1979 השתתף יוסי במארב ששמה ליחידתו למחבלים, שהיו חודרים
דרך הגבול הצפוני. המארב התמקם בצד הלבנוני של הגבול מול מושב זרעית. חולית המחבלים,
שמנתה ששה עלתה על המארב וחוסלה כולה, אבל לדאבוך נפשינו נפל גם בננו, יוסי, מכדור שפגע
בליבו בהסתערותו עליהם.

בן 22 היה במותו, הוא נפל בהגנתו על הסביבה בה הוא פעל בגרעין "עודד", ושבה כל כך התאהב.
סמל יוסף (יוסי) בר-מאיר הובא למנוחות בחלקה הצבאית בבית-העלמין של קיבוץ אפיקים, אבלים
עליו הורים, אחים ואחיות.

מקצת מדברי מפקדים וחברים על יוסי בחייו ואחרי נופלו:
במכתב התנחומים למשפחה כותב המג"ד; "יוסי הגיע ליחידתו מיחידת סיור מעולה, ולא היה לי
כל צל של ספק שיתלבט בכל תפקיד שיוטל עליו לאור נסיונו הקרבי העשיר ולאור הערכות שקיבל
ממפקדיו בעבר".

יוסי אכן השתלב חיש מהר ביחידה, התאהב ממש בחיילים והפך עד מהרה לדמות מרכזית בפלוגה, דמ
למופת הן כאדם והן כלוחם.

בתקופת שירותו ביקש יוסי להשיג רשיון לאקדח שרצה לרכוש, לזה היה זקוק בין השאר להמלצת
המג"ד. ואילו דברי המג"ד בהמלצתו כתובים בסגנון צבאי נמרץ וקצר:

"הנידון: המלצה לרכישת נשק עבור ח/2304125 סמל בר-מאיר יוסף.

1. החייל מתפקד ביחידתו כסמל מחלקה; בחור מעולה, יוצא סלירת, בעל מוטיבציה ומשקיע מעבר
למקובל.

2. הנני ממליץ לאשר בקשתו להוצאת רשיון נשק.

(חתימה)

כותב חברו לצוות בין היתר:

"... עבר יוסי בין החברב וביקש סרט לעבודה מסוימת... נתתי לו בהרגשה של סוף סוף אני יכול
לעזור לו ליוסי. עבר זמן ושוב יוסי הגיע ואמר אוף שוב שכחתי להביא סרט בידוד. ואני הילת
מרגיע אותו יוסי שכח מזה. בינתלים עזבתי את היחידה. בראש השנה האחרון אני מגיע הביתה...
ואמא מבוהלת אומרת מה זה שלחו לך מעטפת חומר נפץ? לקחתי את המעטפה שהיתה כבדה וראיתי את
הכתובת והכל היה ברור... בפנים היתה גם מצורפת ברכת שנה-טובה ודף ניגוד עם הסברים.
באותו רגע בלתי רגיל בניתי לי בתוכי את יוסי כ-"אדם מישראל" וכך נצטיירה דמותו בתוכי.
כזה: פשוט בהתנהגותו, שלם עם החלטותיו והשלמות בו."

ואיש סלירת אחר: "יוסי, דמות מוזרה, מצחיקה, פשוטה, טהורה... יצאנו לניווט. נאלצנו לחצות
נחל סבוך עם פטל וקנה-סוף. יוסי לא היסס הרבה, פילס דרך... נעמד על ארבע וביקש
שנעבור עליו ולא וויתר, כרגיל, עלינו על גבו וקפצנו לצד השני...
יום אחד, אחרי שכבר פוזרנו לגדודים, פגשתי את יוסי, שאלתי אותו איך הוא מרגיש בגדוד,
השיב החיים קשים ופחות נוחים אבל העבודה יותר חשובה, הוא ראה בה אתגר לחנך את החברה
האלה להיות חיללים."

ומספר איש סלירת ששרת בצוות אחר: "...שמעתי שיש בחור בצוות השני, משקיען, הן בעבודת
הצוות והן בתחזוקת הציוד וכד'. כשהיכתינו נוכחתי, כי הסיפורים הרבים עליו ועל מסירותו
אכן נכונים. ראיתי איך היה עובד על עצמו להתגבר על קשיים בדבריו "מחשל את עצמו".
לא בחופזה אלא בסבלנות רבה הגיע לרמות הגבוהות בקורסים ובאימונים השונים."

ואחר מספר: "לזכור אותו זה פשוט לזכור פנים צוחקות וטוב-לב נדיר כל כך. כולנו השתדלנו
לעמוד בדרישות הגבוהות של הסלירת. יוסי דרש מעצמו הרבה יותר כשכולנו התלוננו על אוכל
גרוע, עייפות. יוסי קודם כל דאג לצוות שאהב, ושאהבו כל כך, מישום שהיה תמיד מעל למריבות
לקטנוניות השיגרתית שגם חברים טובים נתפסים בהן לעיתים. אין ערך למילים רק מי שהכירו
יודע".

יש עוד הרבה לספר על יוסי, סמל יוסף בר - מאיר 2304125 ובכל הסיפורים נמצא את אותה התמצית
את אותם הקווים האופייניים: חריצות, אהבת-אדם ורצון לעזור לזולת, מסירות ודבקות במשימות
וישר-לב נדיר.

ואסיים בידיעה שקיבלנו לאחרונה ממשד הביטחון וזו לשונה: "הרינו מתכבדים להודיעכם כי
חלק מעבודת-הגמר במתמטיקה של בנכם יוסף יתפרסם בקובץ עיון ומחקר של "גוזלי אשר" כרך ו'.

מדינת ישראל

טשרד הכבוד
אגף חשיקוס
היחידה להנצחת החייל

טל. 266274

תאריך ו' אדר תשמ"ה
27 לפברואר 1985

טל. כב/7/246

לכבוד
חיה ויצחק בר-מאיר
קיבוץ אפיקים

משפחת בר-מאיר הנכבדה,

הרינו מתכבדים להודיעכם כי חלק מעבודת
הגמר במתמטיקה של בנכט יוסף ז"ל יתפרסם בקובץ עיון ומחקר של
גוילי אש כרך ו'.

הקטע לפרסום נבחר על-ידי די"ר שמואל דגן מאוניברסיטת תל-אביב.

נבקשכם לאשר בחתימה על העתק המכתב המצורף בזה, את הסכמתכם לפרסום
התומר הנ"ל ולהעבירו אלינו בדואר חוזר במעטפה המצורפת.

בכבוד רב,

רמה פלינט
סגן מנהל היחידה
ומנהלת המחלקה למפעלי הנצחה

המאבק בארגוני המחבלים (1974-1978)

בתקופת השנים 1974 עד 1978 (בין קלחמת יום הכיפורים ומבצע ליטאני), נמשך המאבק הצבאי נגד ארגוני המחבלים, וכל הפעילות המבצעית של לוחמי גולני באותה תקופה בין "אומון קיץ" ל"אימון חורף" תתמקדת בסוירים, מארבים, חדירות ופשיטות נגד בסיסי מחבלים בדרום לבנון, ובקרבות לחילוץ בני ערובה ב"פיגועי מיקוח" בתחומי ת"קו חירוק".

כתוצאה מן הפעילות החבלנית נהרגו באותה תקופה (1974 עד 1978) 221 ישראלים ובהם 63 חיילים, ו-1072 נפצעו בהם 173 חיילים. כ-460 מחבלים נהרגו (מהם כ-300 ב"מבצע ליטאני") ו-96 נעצרו. שנות השיא של הפיגועים הרצחניים היו בשנים 1974-1975 ובמהלכן בוצעו 36 חדירות של חוליות מחבלים מלבנון, מסוריה ומירדן. רוב המחבלים, שחצו את גבול המדינה, נהרגו על-ידי כוחות מרדף של צה"ל תוך שעות ספורות ממועד כניסתם לשטח המדינה, אך מיעוטם חדרו למרכזי אוכלוסייה ויישובים וביצעו מעשי טבח ללא אבחנה. כמו כן היו בשנים 1974-1975 170 הפגזות של "קטיושות" על יישובים ישראלים בצפון הארץ; רובם ככולם נורו מתחום דרום לבנון.

חסימת "גבול הצפון" (1975-1976)

בעקבות הפעילות הנמרצת של ארגוני החבלה בשנים 1974-1975, נערכו כוחות פיקוד צפון ובכללם לוחמי גולני למבצע צבאי והנדסי לחסימת גבול הצפון בשנים 1975-1976. כמרכן היתה היערכות של זרועות הבטחון ובכללם יחידות חי"ר מעולות כמו סיידת גולני, למניעת פיגועי מיקוח ופיגועי טבח.

בתקופת פיקודו של אל"מ חיים בנימיני (1975-1976) ביצעו יחידות שונות של החטיבה פשיטות על הכפרים הלבנוניים: טיבה, שזבא, מג'דלזון, עית-ה-אישעב; ברזומיית בוצעו עשרות חדירות, מארבים, סוירים אלימים ופעולות מנע שונות, שצמצמו עד למינימום את מספר חוליות המחבלים, שהצליחו לחדור מדרום לבנון דרך "גדר המערכת" של גבול הצפון. בגלל הצלחת צה"ל במבצע חסימת גבול הצפון עשו המחבלים מאמץ גדול לחדור מן חים ולפגוע בריבחי אוכלוסייה במישור החוף, ואף זכו למספר הצלחות בגיזורה זה הרצח

בנהריח (25.6.1974), הטבח במלון סג'וי (5.3.1975), הפיגוע בכביש החוף (11.3.1978 - "אוטובוס חדמים"). בהדרגה נחסמה גם גיזרת החוף לחדירות מחבלים על-ידי מערך בלימה משותף של חיל-הים וכוחות אחרים ובכללם גם לוחמי חטיבת גולני.